

GRUP FOCUS
TEATREGOYA ESTRELLA
DAMM

LOLA
HERRERA

LOLA
BALDRICH

ANA
LABORDETA



ADICTOS

“JUGANDO A SER DIOSES”

DE DANIEL DICENTA HERRERA Y JUANMA GÓMEZ

PRODUCTOR
JESÚS CIMARRO

DIRECCIÓN
MAGÜI MIRA

PENTACION
ESPECTÁCULOS

FITXA

ARTÍSTICA

Autoria: **Daniel Dicenta Herrera i Juanma Gómez**

Direcció: **Magüi Mira**

Intèrprets: **Lola Herrera,**

Lola Baldrich i Ana Labordeta

Escenografia: **Curt Allen Wilmer i Leticia Gañán**

- **Estudiodedodos (AAPEE)**

Vestuari: **Pablo Menor**

Il·luminació: **José Manuel Guerra**

Productor: **Jesús Cimarro**

Ajudant de direcció: **Jorge Muñoz**

Cap tècnic del teatre: **Roger Muñoz**

Màrqueting i comunicació: **Focus**

Aplicacions gràfiques: **Santi&Kco**

Espectacle en **castellà**

Durada: **90 minuts**

Distribució: **Pentación Espectáculos**

És una producció de: **Pentación Espectáculos**



NOTA DELS AUTORS



Adictos somos todos...

Adictos surge de la necesidad de abordar una problemática que nos afecta a todos: ¿hasta qué punto estamos sometidos por la tecnología? ¿Somos realmente libres? ¿Qué tipo de sociedad hemos construido? ¿Qué panorama nos plantea el futuro más cercano? ¿Realmente nos merecemos el calificativo de “seres humanos”?

Estas cuestiones, que raramente hoy se ven planteadas encima de un escenario, deben confrontarse con el público contemporáneo. La realidad de *Adictos* es la de la expansión progresiva de la desinformación. Una ficción cuyos personajes manifiestan inquietudes que nos atañen a todos, cuestionando paradigmas que, hasta ahora, hemos asumido como válidos y ciertos pero que puede que escondan mentiras que estén distorsionando nuestras vidas. La transformación del personaje de Estela viene a ser una metáfora de la disposición del ser humano para cambiar de actitud.

Los autores reivindican a través de este texto la capacidad de reacción del ser humano. El punto de rebeldía que siempre es necesario para que las cosas evolucionen hacia una meta mejor, hacia el horizonte en el que todos podamos disfrutar de una vida tecnológicamente sana y socialmente libre.

Juanma Gómez y Daniel Dicenta Herrera

NOTA DE LA DIRECTORA

En una sociedad controlada por el poder, la honestidad paga un precio muy alto, si no eres Adicto al Sistema.

La verdad frente a la manipulación y la desinformación.

La verdad frente a la utilización perversa de los avances de la ciencia y la tecnología.

Estela Anderson, científica de prestigio internacional, descubre que el Proyecto en el que lleva años trabajando va a ser utilizado en contra de la Humanidad.

Daniel Dicenta Herrera y Juanma Gómez escriben un texto que nos transporta a una democracia deshilachada, que pierde sus fuertes nutrientes: la ética y los valores que nos dan fuerza para seguir avanzando.

Adictos nos pone contra las cuerdas, nos sacude y nos enseña un paisaje nuevo y contemporáneo.

Tres actrices excelentes interpretan con compromiso y mucho arte a tres personajes altamente cualificados, valientes y generosos.

Estela Anderson, científica, de extraordinaria inteligencia, pisará la escena encarnada en Lola Herrera. La doctora Soler, jefa del departamento de psiquiatría de un avanzado hospital, tomará cuerpo en Lola Baldrich.

Y Eva Landau, reconocida periodista y escritora, recibirá su aliento de Ana Labordeta.

Las tres se lanzan a una aventura social y política, cargada de emociones inesperadas.

Puro enigma. Teatro.

Magüi Mira



MAGÜI MIRA

directora



Magüi Mira, directora, actriu, dramaturga i productora, és, als seus 77 anys, una de les més destacades i prolífiques personalitats del teatre espanyol dels últims 40 anys. És membre fundador de l'Academia de las Artes Escénicas de España i sòcia de la ADE.

Distingida el 2018 pel Ministeri de Cultura amb la Medalla de Oro a las Bellas Artes; el 2019 guanya el Premio Valle-Inclán a la Millor creació teatral de l'any per la seva direcció a *Consentimiento*, i ha rebut el Premio Ercilla a la millor trajectòria professional, entre molts altres reconeixements.

S'ha convertit en un referent de la lluita i el compromís per la igualtat i la dignitat de la dona gràcies a la seva feina professional.

Nascuda a València el 1944, cinc anys després de la fi de la Guerra Civil, la seva infància transcorre immersa en la gana i la falta de cultura i llibertat. Estudia Història Medieval a la Universitat Luis Vives de València i es llicencia en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. El 1980 es guanya l'admiració de públic i crítica amb la seva mítica interpretació del personatge de *Molly Bloom*, de *l'Ulises* de James Joyce, amb el que recorre intermitentment a Espanya, Llatinoamèrica i a la Xina durant més de 20 anys. Com a actriu i directora d'escena ha protagonitzat i dirigit més de 70 produccions.

Com a actriu ha interpretat grans personatges de l'escena, dirigida per destacats creadors als teatres més emblemàtics del país, amb textos capitals com *Señorita Julia*, d'Strindberg, dirigida per Emilio Hernández, *Cristales rotos* d'Arthur Miller i dirigida per Pilar Miró, *Tres mujeres altas* d'Edward Albee dirigida per Jaime Chávarri, *Marco Antonio y Cleopatra* de Shakespeare dirigida per Jose Carlos Plaza, *Escenas de un matrimonio* d'Ingmar Bergman, *La anarquista* i *La culpa*, de David Mamet, dirigida per Juan Carlos Rubio, o *Molly Bloom*, de James Joyce.

Com a directora i versionista destacant, entre molts altres treballs, *Top Girl*, de C. Churchill, *Master Class*, de T. McNally, *Madame Bovary*, de G. Flaubert, *La marquesa de O.*, de H. Von Kleist, *Cuento de Invierno*, de W. Shakespeare i *Ay Carmela*, de J. Sanchis Sinisterra, ambdues per al teatro Fontanka de San Petersburg (Rusia), *El Discurso del Rey*, de D. Seidler, per al Teatro Español de Madrid, o *El Estanque Dorado* d'E. Thompson.

Ha dirigit *Festen*, de Thomas Vinterberg, *Consentimiento*, de Nina Raine i *Nafragios* de Alvaro Nuñez, de J. Sanchis Sinisterra, per al CDN. Per al Festival Internacional de Mérida ha dirigit *Pluto*, d'Aristòfanes, *César y Cleopatra*, text d'Emilio Hernández, i els seus textos *Las amazonas*, a partir de l'obra de Von Kleist, i *Penélope*, a partir de *l'Odissea*.

Les seves últimes direccions, *Adiós, dueño mío*, de Maria de Zayas, per la que ha rebut el premi Artes Escénicas de la Generalitat Valenciana a la Millor Direcció de l'any 2021, i *El abrazo*, de C. Herrström, seguint la seva gira pels teatres d'Espanya. En aquests moments interpreta també a *Molly Bloom*, per la que va ser nominada als Premis Max com a millor actriu i ha rebut l'elogi unànim de crítica i públic.

Va estrenar també amb gran èxit *Nocturnos*, d'I. Correa, al Teatro Español de Madrid y *Adictos*, de D. Dicenta i J. Gómez.

Ha participat en nombroses pel·lícules i series de televisió.

Les seves últimes intervencions a *Un mundo normal*, d'Achero Mañas, i a *En las estrellas*, de Zoe Berriatúa han rebut els elogis de la crítica. Acaba de rodar *Venus*, última pel·lícula de Jaume Balagueró, *Olvido*, d'Inés París, i protagonitzat *Alguien que cuide de mi*, pel·lícula d'Elvira Lindo i Daniela Fejerman.

LOLA HERRERA

actriu



Nascuda a Valladolid, l'actriu està dotada d'un amplí registre que li ha permès interpretar tots els gèneres, tant en teatre com en cinema i televisió. Actualment és una de les primeres actrius de teatre a Espanya.

Comença cantant als concursos radiofònics dels anys cinquanta i posteriorment va treballar a Radio Valladolid. Debuta als vint anys en el teatre professional amb *El campanero*, d'E. Wallace al Teatro de la Comedia, a Madrid. Des d'aleshores, Lola Herrera ha interpretat una multitud de personatges. Seria massa extens fer una enumeració de totes les seves obres. La seva carrera ha sigut una cursa des de baix, plena de lluita i un enorme esforç personal.

És molt important la seva trobada amb Vicente Parra a principis dels anys seixanta, amb el que interpreta dues obres d'un enorme èxit: *Cherie* de Colette i *Rebelde*, d'Alfonso Paso.

De mitjans dels anys seixanta fins al 1976, Lola Herrera treballa compaginant la seva carrera teatral amb la seva feina a Televisión Española. Durant aquells anys interpreta a un gran nombre d'autors clàssics i moderns, tant del teatre espanyol com estranger, treballant amb tots els directors i realitzadors de l'època i va obtenir, en diversos anys, tots els premis de televisió que es concedien aquells anys.

Lola Herrera va fer doblatge cinematogràfic i fou la veu de Jane Fonda a *Casa de muñecas*, de Liv Ullman a *Gritos y susurros* i d'Ellen Burstyn a *Alícia ya no vive aquí*.

El 1976 fa una gira per Europa amb la companyia Tirso de Molina i el 1978 obté un gran èxit com a Alícia a *Alícia en el París de las Maravillas*, de Miguel Sierra, i li és concedida la Medalla del Teatro de Valladolid.

El 26 de novembre de 1979 estrena al Teatro Marquina de Madrid el monòleg de Miguel Delibes *Cinco horas con Mario* i obté el major èxit de la seva carrera, després de 25 anys de professió. Per la seva interpretació del personatge de Carmen Sotillo obté la Medalla d'or del Cículo de Bellas Artes.

Lola Herrera, amb interrupcions, arriba a representar *Cinco horas con Mario* al llarg de deu anys. I va estar bastant temps marcada i influïda, personalment i professionalment, pel personatge que li va donar l'èxit.

Des d'aleshores interpreta, el 1983, *Juana del Amor Hermoso* de Martínez-Mediero, el 1985 *Las amargas lágrimas* de Petra Von Kant de Fassbinder, el 1988 *Jugando a vivir* de Roberto Romero i el 1990 *Los últimos días de Emmanuel Kant* de Alfonso Sastre.



Des de 1990 fins a 1994 treballa a la Companyia d'Ángel García Moreno en diversos muntatges.

Pel que fa al cinema, després d'interpretar pel·lícules com *Lola dicen que no vive sola*, dirigida per Jaime Armíñan, , *La Graduada*, del director Mariano Ozores, *La semana del asesino*, dirigida per Eloy de la Iglesia, *Abortar en Londres*, del director Gil Carretero i *Arriba Azaña*, dirigida per Jose Maria Gutiérrez, el 1981 interpreta, juntament amb el seu ex marit Daniel Dicenta, la exitosa pel·lícula *Función de noche*, de Josefina Molina, per la que va obtenir el premi a la millor actriu al Festival de Cartagena de Índias (Colòmbia) i va representar a Espanya en múltiples festivals internacionals.

Va seguir fent pel·lícules com *La próxima estación*, dirigida per Antonio Mercero, *En penumbra*, del director Jose Luis Lozano i *El amor perjudica seriamente la salud*, del director Manuel Gómez Pereira.

El 1998, a la celebració del centenari del naixement de Federico García Lorca, Lola Herrera interpreta, juntament amb Carmen Linares, i amb guió de José Sámano, un espectacle titulat *Un rato, un minuto, un siglo*.

Interpreta el personatge de Pilar a l'exitosa telecomèdia *La casa de los líos* juntament amb Arturo Fernández, i, en teatre, *Canción para 48 voces*, amb direcció de José Sámano.

En televisió, la serie *Paraíso*, amb direcció de Javier Elorrieta i la sèrie *El grupo*, amb direcció d'Ana Maroto i Juan Carlos Cueto.

L'any 2001 protagonitza el llargmetratge *Primer y último amor*, dirigit per Antonio Giménez Rico i torna a representar una nova versió de *Cinco horas con Mario*, de Miguel Delibes, dirigida per Josefina Molina, tenint de nou un gran èxit.

Durant els anys 2002-2005 interpreta el paper de Carmen Arranz a la serie de televisió *Un Paso Adelante*.

Després de representar al Teatro Central de Sevilla i, posteriorment a diverses províncies d'Andalusia l'obra *Solas*, de Benito Zambraño i dirigida per José Carlos Plaza, al paper de La madre, continua la seva gira per diverses províncies espanyoles. Per a aquest paper rep el Fotogramas de Plata a Millor Actriu de Teatre i el Premi Max a la Millor Actriu.

Els seus últims treballs com a protagonista al cinema han estat amb el director Álvaro Hejines, amb *Por qué se frotran las patitas* i *Pasaje al amanecer*, dirigida per Andreu Castro.

Després d'una primera temporada el 2007 al Teatro Marquina i d'una llarguíssima gira per diverses províncies espanyoles, acaba l'obra de teatre *Seis clases de baile en seis semanas*, juntament amb Juanjo Artero i dirigida per Tamzin Townsend al Teatro Bellas Artes de Madrid el juny de 2010.

A televisió protagonitza la sèrie *Las chicas de oro*, juntament amb Carmen Maura, Alícia Hermida i Concha Velasco.

Posteriorment interpreta amb èxit *Querida Matilde*, adaptació de l'obra d'Israel Horowitz, que passa pel Teatro La Latina de Madrid i fa una extensa gira durant el 2011 i el 2012, actuant al Teatre Goya de Barcelona els mesos de setembre i octubre de 2012.

Del 2013 al 2015 protagonitza juntament amb Héctor Alterio la producció teatral *En el estanque dorado*, d'Ernest Thompson amb direcció de Magüi Mira.

El 2016 i 2017 representa l'obra de teatre *La velocidad del otoño*, d'Eric Coble juntament amb Juanjo Artero, adaptada per Bernabé Rico i dirigida per Magüi Mira.

El 2016 se li concedeix el Premio Max de Honor 2016 per ser una figura clau de la història de les Arts Escèniques.

Del 2018 al 2022 torna a interpretar a Carmen Sotillos a *Cinco horas con Mario*, l'obra que va canviar per sempre la seva carrera teatral, novament amb la posada en escena de Josefina Molina.

El 8 d'octubre de 2018 li concedeixen el Premio Ciudad de Alcalá de las Artes y las Letras i el 14 de febrer de 2022 l'ajuntament de Valladolid li concedeix la Medalla d'Or de la ciutat al Teatro Calderón per més de setanta anys d'una exitosa trajectòria en teatre, cinema i televisió.



ANA LABORDETA

actriu



És una actriu espanyola natural de Grandes, província de Teruel, nascuda l'any 1965. Filla del cantautor i polític aragonès Juan Antonio Labordeta, ha treballat en teatre, cinema i televisió.

En teatre debuta l'any 1985 amb *La soledad del guardaespaldas*, dirigida per Guillermo Heras, *Las comedias bárbaras* i *El mercader de Venecia*, de José Carlos Plaza, i *Marat Sade*, amb direcció de Miguel Narros.

Segueix treballant en obres com *La noche de las tribadas*, amb direcció de J. Luis Saiz, i *Terror y Miseria del Tercer Reich*, amb direcció de José Pascual, i *El visitante*, dirigida per Ángel G. Moreno. El 1996 actúa a *El retablillo de Don Cristóbal*, amb direcció de Luis Olmo i Amelia Ochandiano, i *Después de la lluvia*, amb direcció de Sergi Belbel.

L'any 1999 treballa amb Ángel G. Moreno a *Ocho mujeres* i a *La hermana pequeña*. El 2002 la dirigeix Josep Maria Mestres a *23 centímetros*, per la qual rep el Premi Miguel Mihura a millor actriu, i el 2003 treballa amb Pep Anton Gómez a *Excusas*. L'any 2007 representa *Un Picasso*, amb direcció de José Sacristán i *El guía del Hermitage*, amb direcció de Jorge Eines.

El 2009 actua a *Noviembre*, l'obra escrita per David Mamet i dirigida per José Pascual, que va encetar la temporada 2009-10 del Teatre Goya, i per la qual va ser nominada a Millor actriu de repartiment als Premios Max, i el 2012 a *Querida Matilde*, juntament amb Lola Herrera i direcció d'Israel Horovitz. El 2014 és dirigida per Magüi Mira a *Pluto* i el 2016 per José Carlos Plaza, a *El padre*.

En cinema debuta el 1995 amb *¡Oh, cielos!* de Ricardo Franco i *Una casa en las afueras*, dirigida per Pedro Costa. L'any 2000 és dirigida per David Trueba a *Obra Maestra* i el 2002 per Antonio Jiménez Rico a *Primer y último amor*. L'any 2003 repeteix amb David Trueba amb *Soldados de Salamina*. Amb David Macías treballa a *Planes para mañana*, el 2010, i *Embarazados*, l'any 2015. L'any 2020 actua a *Uno para todos*, amb direcció de David Ilundain, i *Planeta 5000*, dirigida per Carlos Val.

En televisió treballa en series de Tele 5 com *El comisario* del 2000 al 2004, *Hospital Central* (2001), *Policías, en el corazón de la calle* (2002), *Motivos personales* (2005) i *Aída* (2005). Posteriorment segueix treballant en series de gran èxit com *SMS*, *Sin Miedo a Soñar* (La Sexta, 2005), *Génesis, en la mente del asesino* (Cuatro, 2006) i *Amar en Tiempos Revueltos* (TVE, 2006-2009). El 2010 treballa a *Acusados* (Telecinco) i el 2013 a *El Don de Alba* (Telecinco). El 2014 la vam poder veure a *Los Misterios de Laura* (TVE) i *Velvet* (Antena 3) i el 2015 a *Vís a vís* (Antena 3). L'any 2018 va treballar en series com *La catedral del mar* (TVE, 2018) i *Sabuesos* (TVE, 2018). L'any 2020 actua a *Caronte* (Tele 5) i *Madres* (Tele 5). El seu últim paper en televisió ha estat a la sèrie *Luimelia* (Atresplayer, 2021).

LOLA BALDRICH

actriu



Nascuda a Toledo l'any 1967, Lola Baldrich és una actriu i cantant espanyola que ha treballat en teatre, cinema i televisió. En teatre, a part de les experiències com a actriu i directora, el 2010 crea Microteatro por dinero.

En teatre treballa a *La Petenera*, per a la Expo de l'any 1992 i al musical *Acércate más* (1995). L'any 1997 actua a *Tres sombreros de copa*, per la que rep el Premio Ercilla de Teatro, i *Carlo Monte en Monte Carlo*, opereta de Mara Recatero al Teatro Español. El 1998 treballa amb Gustavo Pérez Puig a *Las Mocedades del Cid*, producció del Teatro Español de l'any 1998. El 1999 actua a *El botín*, de Joe Orton, *Don Gil de las calzas verdes*, i *La dama duende*, producció del Teatro Clásico Nacional dirigida per Jose Luis Alonso de Santos. El 2012 la vam poder veure a *Celebración*, al Centro Dramático Nacional, i el 2014 a *Olmedo Caballero*, amb direcció de Carlos Molinero. El 2013 va ser nominada al Premio Ercilla a millor actriu per *Los Justos*, de 611 Teatro. El 2015 treballa a *Pingüinas*, dirigida per J. C. Pérez de la Fuente i *El principio de Arquímedes*, de Josep Maria Miró. El 2016 codirigeix amb Gorka Mínguez *La guerra del sofá*. El 2017 treballa a *Addio del passatto*, *Tartufo*, *el impostor* i *Play Out*. El 2018 es dirigeix per Helena Pimenta a *El castigo sin venganza* i el 2019 treballa amb la Compañía Nacional de Teatro Clásico a *El banquete*.

En teatre ha dirigit i signat la dramaturgia de *27 veces Hamlet*, *homenaje a Pepín Bello*, *Entre barrancos y huracanes* i *Debajo de las multiplicaciones*, poemas del siglo XX. També ha dirigit *Taxi Love*, d'Arturo Menoyo, per a Microteatro.

Ha treballat als recitals dramatitzats *Amor con amor se escribe* i *Poesía Lírica y Dramática del Siglo de Oro*.

En televisió ha treballat en series com *El oro y el barro* (Antena 3, 1992), *Historias de la puta mili* (1996), i *Colegio Mayor* (Telemadrid, 1996). De 1995 a 1999 treballa a *Médico de familia*, sèrie que li va suposar un gran reconeixement popular i una nominació a millor actriu dels premis de la Unión de Actores l'any 1997. El 2003 treballa a *Compañeros*. El 2012 treballa a *El internado* i l'any següent, el 2013 a *Amar en Tiempos Revueltos*. El 2018 la vam poder veure a *El punto Frío*, sèrie de Play Z (TVE) i el 2020 a *Cuéntame como pasó*.

En cinema va debutar l'any 1990 a *Continental* amb direcció de Xavier Villaverde. L'any 1993 actua a *Huídos*, amb direcció d'Eduardo Matji, l'any 1996 va treballar a les ordres de Mónica Laguna a *Tengo una casa* i de Rafael Alcázar a *Los corsarios del chip*. La seva última pel·lícula ha sigut *Pájaros de papel*, l'any 2010, amb direcció d'Emilio Aragón.



ADICTOS

A partir del 26 d'abril de 2023

HORARIS

De dimarts a dissabtes: 20 h

Diumenges: 17.30 h

PREUS

A partir de 25€

(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades:

Taquilla Teatre Goya - teatregoya.cat

Preus especials per a grups a:

Promentrada www.promentrada.com

93 309 70 04

PREMSA

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a

focus.cat/teatre/#premsa

MOLT MÉS A



Comparteix la teva experiència
amb el hashtag

#Adictos i etiqueta **@Teatre_Goya**

Empreses patrocinadores



Amb la col·laboració de



Institucions



Finançat per

